EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 15.7.2025
COM(2025) 413 final

2025/0228 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY

o pozastavení uplatňování některých ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009, pokud jde o Guineu

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

V souladu s čl. 25a odst. 2 vízového kodexu[1] musí Komise nejméně jednou ročně posoudit spolupráci třetích zemí v oblasti zpětného přebírání osob a předložit zprávu o svém posouzení Radě.

Komise na základě uvedených posouzení a s ohledem na kroky, které uskutečnila ke zlepšení úrovně spolupráce v oblasti zpětného přebírání osob, a na celkové vztahy EU s dotčenou třetí zemí, včetně v oblasti migrace, může dospět k závěru, že daná třetí země nespolupracuje dostatečně, a že je proto třeba přijmout opatření. V takovém případě má Komise v souladu s čl. 25a odst. 5 písm. a) vízového kodexu předložit návrh prováděcího rozhodnutí Rady, kterým se dočasně pozastaví uplatňování některých ustanovení vízového kodexu na státní příslušníky dané třetí země. Komise má neustále pokračovat ve svém úsilí o zlepšení spolupráce s dotčenou třetí zemí.

• Případ Guiney

V červenci 2017 uzavřela EU s Guineou ujednání o zpětném přebírání osob („Osvědčené postupy mezi EU a Guineou pro účinné provádění řízení o navrácení“). Od té doby se uskutečnilo sedm zasedání společné pracovní skupiny (poslední z nich se konalo 19. prosince 2024), jejichž cílem bylo sledovat provádění dotčeného ujednání. Spolupráce byla v září 2021 z důvodu politické situace v zemi pozastavena a v prosinci 2023 opět zahájena. Přestože orgány Guiney svůj úmysl spolupracovat v oblasti zpětného přebírání opětovně zdůrazňovaly, nebyly ochotny provést většinu konkrétních opatření, která EU za účelem řešení problémů v rámci operativní spolupráce navrhla. Otázkami spolupráce v oblasti zpětného přebírání se na politické úrovni zabývali velvyslanec EU v Guineji a ministr zahraničních věcí, ministr vnitra a předseda vlády na svém zasedání v Conakry dne 15. října 2024 a tyto otázky byly rovněž předmětem jednání během několika setkání na vysoké úrovni v Bruselu, například při návštěvě guinejského ministra zahraničních věcí dne 23. října 2023, při setkání Komise / Evropské služby pro vnější činnost s guinejským velvyslancem dne 31. května 2024 a s ministrem zahraničních věcí této země dne 26. června 2024.

Navzdory stávajícímu ujednání o zpětném přebírání osob i úsilí o zvýšení angažovanosti v této oblasti byla spolupráce z hlediska většiny členských států nadále nedostatečná a od konce roku 2023 a v průběhu posuzovaného období v roce 2024 se značně zhoršila. Během šestého a sedmého zasedání společné pracovní skupiny v červenci a prosinci 2024 vyslala Evropská unie Guineji jasné signály o nutnosti zlepšit spolupráci a plně provádět ujednání o zpětném přebírání, účinně realizovat dohodnuté postupy zjišťování totožnosti státních příslušníků Guiney, kteří neoprávněně pobývají v EU, a rychle vydávat náhradní cestovní doklady pro takové osoby jak za účelem dobrovolného, tak i nuceného návratu ve lhůtách stanovených v ujednání o zpětném přebírání osob. Guinejským orgánům byl předán seznam nevyřízených žádostí o zpětné převzetí, které podalo třináct členských států a jedna země přidružená k Schengenu. Uvedené kroky nevedly ve vykazovaném období ke zlepšení spolupráce.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

Spolupráce s Guineou v oblasti zpětného přebírání jejích státních příslušníků, u nichž se zjistilo, že na území členských států pobývají neoprávněně, je nedostatečná, jak dokládá míra navracení v roce 2024, která se z 5 % v roce 2023 snížila na 3 %[2], klesající míra vydávání náhradních cestovních dokladů[3] a zřejmé zhoršování spolupráce v oblasti zpětného přebírání. Během vykazovaného období členské státy čelily přetrvávajícím a narůstajícím problémům, které se týkaly účinného provádění ujednání o zpětném přebírání osob s Guineou, zejména pokud jde o případy osob bez dokladů. Důsledkem této nedostatečné úrovně spolupráce s Guineou bylo rovněž časté porušování ustanovení o zpětném přebírání obsažených v Samojské dohodě[4], prozatímně uplatňovaných od 1. ledna 2024 a vztahující se rovněž na Guineu, zejména pokud jde o časový rámec vydávání náhradních cestovních dokladů po podání žádosti o zjištění totožnosti.

V rámci průběžných posouzení prováděných od roku 2020 Komisí na základě údajů a informací poskytnutých členskými státy, diskusí v příslušných pracovních skupinách Rady a zasedání expertních skupin, jakož i posouzení poskytnutých orgány, institucemi a jinými subjekty EU informovaly členské státy o řadě přetrvávajících obtíží, které brzdí všechny fáze procesu zpětného přebírání osob, včetně zjišťování totožnosti guinejských státních příslušníků, vydávání cestovních dokladů a návratových operací. Důsledkem pro členské státy bylo značné nahromadění případů.

Na základě výše uvedených skutečností, nedostatečného zlepšení situace navzdory krokům, které EU a její členské státy k zintenzivnění spolupráce v oblasti zpětného přebírání osob dosud uskutečnily, se má za to, že spolupráce Guiney s EU v dané oblasti zpětného přebírání osob není dostatečná.

- **Celkové vztahy Unie s Guineou**

Guinea je jednou z hlavních zemí, z nichž nelegální migranti vycestovávají do EU. Přestože se ve srovnání s rokem 2023 počet nelegálních vstupů do EU v roce 2024 značně snížil, byla guinejská státní příslušnost nadále osmou největší zastoupenou státní příslušností v rámci posuzovaných zemí (8 388 nelegálních vstupů).

EU a Guinea udržují vztahy v oblasti politiky, hospodářství, obchodu a spolupráce. Tyto vztahy jsou v současnosti založeny na Samojské dohodě mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Organizací afrických, karibských a tichomořských států.

EU je pro Guineu největším trhem a dodavatelem a zůstává jejím nejvýznamnějším hospodářským partnerem.

V oblasti obchodu se spolupráce mezi Guineou a EU řídí všeobecným systémem preferencí EU (systémem GSP)[5]. Je třeba poznamenat, že dohoda o hospodářském partnerství se západní Afrikou, přijatá v červenci 2014, dosud nevstoupila v platnost.

[2] Míra navracení je počet státních příslušníků třetí země skutečně navrácených na základě příkazu k opuštění Unie vyjádřený jako procento z počtu státních příslušníků třetí země, jimž bylo vydáno rozhodnutí o navrácení.

[3] Míra vydávání náhradních cestovních dokladů je počet cestovních dokladů vydaných třetími zeměmi vyjádřený jako procento z počtu žádostí o zpětné převzetí podaných členskými státy.

[4] Dohoda o partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a členy Organizace afrických, karibských a tichomořských států na straně druhé (Úř. věst. L, 2023/2862, 28.12.2023).

[5] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 978/2012 ze dne 25. října 2012 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 732/2008 (Úř. věst. L 303, 31.10.2012, s. 1).

Vzhledem k potenciálnímu dopadu na otázky migrace by se měla rovněž zohlednit geopolitická orientace Guiney.

Na základě výše uvedených skutečností, vzhledem k nedostatečnému zlepšení navzdory soustavným krokům, které Komise podnikla ke zlepšení spolupráce, a s ohledem na celkové vztahy EU s Guineou se má za to, že spolupráce této země s EU není v dané oblasti dostatečná a že je třeba přijmout opatření.

- **Vízová opatření**

Rozsah opatření

Prováděcí rozhodnutí Rady by mělo dočasně pozastavit uplatňování některých ustanovení vízového kodexu na guinejské státní příslušníky. Toto pozastavení by se však nemělo vztahovat na guinejské rodinné příslušníky (mobilních) občanů EU, na něž se vztahuje směrnice 2004/38/ES[6], a na guinejské rodinné příslušníky státních příslušníků třetích zemí požívajících právo na volný pohyb, které je rovnocenné právu občanů EU na základě dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a dotčenou třetí zemí na straně druhé.

Obsah vízových opatření

Nedostatečná spolupráce Guiney při zpětném přebírání osob odůvodňuje dočasné pozastavení všech článků uvedených v čl. 25a odst. 5 písm. a) vízového kodexu: pozastavení možnosti upustit od požadavků na doklady, které mají předložit žadatelé o vízum podle čl. 14 odst. 6; pozastavení obecné lhůty patnácti kalendářních dnů pro zpracování, která je uvedena v čl. 23 odst. 1 (což ve svém důsledku rovněž vylučuje použití pravidla umožňujícího prodloužení této lhůty nejvýše na 45 dnů pouze v jednotlivých případech, a proto se 45 dnů stává standardní lhůtou pro zpracování); pozastavení udělování víz pro více vstupů v souladu s čl. 24 odst. 2 a 2c a pozastavení dobrovolného osvobození od vízového poplatku pro držitele diplomatických a služebních pasů v souladu s čl. 16 odst. 5 písm. b).

Doba použitelnosti vízových opatření

Vízový kodex stanoví, že opatření týkající se víz se uplatní dočasně, avšak nestanoví povinnost uvést v prováděcím rozhodnutí konkrétní dobu uplatňování těchto opatření. V souladu s čl. 25a odst. 6 vízového kodexu by však Komise měla průběžně posuzovat pokrok v oblasti spolupráce při zpětném přebírání osob na základě ukazatelů uvedených v čl. 25a odst. 2 vízového kodexu, včetně asistence poskytované při zjišťování totožnosti osob neoprávněně pobývajících na území členských států, včasného vydávání cestovních dokladů a organizace návratových operací. Komise podá zprávu o tom, zda lze konstatovat zásadní a trvalé zlepšení spolupráce s dotčenou třetí zemí v oblasti zpětného přebírání osob, a poté, co rovněž zohlední celkové vztahy Unie s touto třetí zemí, může buď stáhnout návrhy, které Rada nepřijala, nebo předložit Radě návrh na zrušení nebo změnu prováděcího rozhodnutí. Pokud je naopak

[6] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků se volně pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

spolupráce v oblasti zpětného přebírání osob nadále nedostatečná, Komise zváží zahájení druhé fáze mechanismu, jak je stanoveno v čl. 25a odst. 5 písm. b) vízového kodexu.

Podle čl. 25a odst. 7 vízového kodexu předloží Komise – nejpozději šest měsíců po vstupu prováděcího rozhodnutí v platnost – zprávu Evropskému parlamentu a Radě o pokroku dosaženém danou třetí zemí v oblasti spolupráce při zpětném přebírání osob.

- **Soulad se stávajícími ustanoveními v dané oblasti politiky**

Navrhované rozhodnutí je v souladu s vízovým kodexem, kterým se stanoví harmonizovaná pravidla společné vízové politiky upravující postupy a podmínky udělování víz pro předpokládané pobyty na území členských států nepřesahující 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů.

EU prosazuje komplexní přístup k migraci a nucenému vysídlování založený na sdílených hodnotách a sdílené odpovědnosti. Pakt o migraci a azylu z května 2024 nabízí komplexní přístup, jehož cílem je posílit a propojit klíčové politiky EU v oblasti migrace, azylu, správy hranic a integrace, a jedním z jeho pilířů je začlenění migrace do mezinárodních partnerství za účelem předcházení nelegálnímu vycestování, boje proti převaděčství migrantů, spolupráce v oblasti zpětného přebírání a podpory legálních způsobů migrace.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Důležitým prvkem vnějších vztahů EU je spolupráce mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblasti zpětného přebírání neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí. Evropská rada setrvale vyzývá, aby EU v zájmu posílení takových komplexních partnerství a zajištění plné spolupráce ze strany třetích zemí mobilizovala všechny dostupné nástroje, včetně opatření v oblasti rozvojové spolupráce, obchodu nebo víz[7]. Pokud jde o možná omezující vízová opatření, článek 25a vízového kodexu vyžaduje, aby Komise zohlednila celkové vztahy EU s dotčenou třetí zemí, včetně v oblasti migrace.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex), čl. 25a odst. 5 písm. a).

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Proporcionalita**

Navrhovaná opatření, jejichž účelem je zlepšit spolupráci Guiney v oblasti zpětného přebírání neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, jsou přiměřená sledovanému cíli. Tato opatření nemají vliv na možnost žadatelů požádat o vízum ani na to, zda jim bude vízum uděleno, ale týkají se některých aspektů postupu pro udělování víz. Kromě toho jsou z oblasti působnosti tohoto rozhodnutí vyloučeny některé kategorie osob.

[7] EUCO 22/21 (17).

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Posouzení dopadů**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Základní práva**

Navrhovaná opatření nemají vliv na možnost žadatelů požádat o vízum ani na to, zda jim bude vízum uděleno, a dodržují základní práva žadatelů, zejména pokud jde o respektování rodinného života.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Nevztahuje se na tento návrh.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Informativní dokumenty (u směrnic)**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 určuje oblast působnosti navrhovaného prováděcího rozhodnutí.

Odstavce 1 a 2 upřesňují, že se vztahuje pouze na státní příslušníky Guiney, kteří podléhají vízové povinnosti, a nikoli na ty, kteří jsou od ní osvobozeni na základě článků 4 nebo 6 nařízení (EU) 2018/1806.

Odstavec 3 vyjímá z oblasti působnosti navrhovaného rozhodnutí žadatele o vízum, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něhož se vztahuje směrnice 2004/38/ES, nebo státního příslušníka třetí země požívajícího práva na volný pohyb, které je rovnocenné právu občanů Unie na základě dohody mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a třetí zemí na straně druhé.

Odstavec 4 upřesňuje, že navrhovaným rozhodnutím nejsou dotčeny mezinárodní závazky členských států.

Článek 2 stanoví, že se u státních příslušníků Guiney, kteří spadají do oblasti působnosti navrhovaného rozhodnutí, dočasně pozastavuje uplatňování následujících ustanovení vízového kodexu:

- Možnost členských států upustit od požadavku předložit úplný soubor podpůrných dokladů. To znamená, že všichni žadatelé budou muset při každé žádosti předložit úplný soubor podpůrných dokladů prokazujících splnění podmínek vstupu stanovených v Schengenském hraničním kodexu.
- Možnost členských států osvobodit držitele diplomatických a služebních pasů od vízového poplatku. Na tuto kategorii žadatelů se uplatní standardní vízový poplatek ve výši 90 EUR.
- Standardní lhůta patnácti dnů pro zpracování žádosti a rozhodnutí o ní. To znamená, že členské státy budou mít na rozhodnutí o žádostech 45 dní.
- Pravidla pro vydávání víz pro více vstupů. To znamená, že v zásadě budou vydávána pouze víza pro jeden vstup.

Článek 3 obsahuje seznam adresátů navrhovaného rozhodnutí, tj. příslušných členských států.

2025/0228 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY

o pozastavení uplatňování některých ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009, pokud jde o Guineu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex)[8], a zejména na čl. 25a odst. 5 písm. a) uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Úroveň spolupráce Guiney s členskými státy v oblasti zpětného přebírání nelegálních migrantů byla posouzena podle čl. 25a odst. 2 nařízení (ES) č. 810/2009 , přičemž se dospělo k závěru, že Guinea nespolupracovala dostatečně. Je třeba výrazně zlepšit spolupráci ve všech fázích procesu zpětného přebírání osob, mimo jiné s cílem zajistit, aby Guinea účinně, včas, předvídatelně a v souladu s ujednáním o zpětném přebírání osob spolupracovala při zjišťování totožnosti, vydávání náhradních cestovních dokladů i při návratových operacích.

(2) Přetrvávající problémy se vyskytují v oblasti zjišťování totožnosti a navracení guinejských státních příslušníků neoprávněně pobývajících na území členských států, a to z důvodu nedostatečných reakcí a následných kroků guinejských orgánů týkajících se žádostí o zpětné převzetí osob s doklady, či bez dokladů, a obtíží s vydáváním náhradních cestovních dokladů, které často nejsou vydávány ani v případech, že již byla potvrzena státní příslušnost, a s organizací návratových operací pravidelnými a charterovými lety. S ohledem na uvedené problémy by se mělo rovněž zohlednit, že v rámci zemí posuzovaných podle čl. 25a odst. 2 nařízení (ES) č. 810/2009 je guinejská státní příslušnost u osob nelegálně vstupujících do EU osmou největší zastoupenou státní příslušností a že došlo ke značnému nahromadění nevyřízených případů zpětného přebírání.

(3) S ohledem na různé kroky, které Komise dosud uskutečnila ke zlepšení úrovně spolupráce Guiney v oblasti zpětného přebírání osob, a celkové vztahy Unie s touto třetí zemí Komise shledává, že Guinea nespolupracuje dostatečně, a proto je třeba přijmout opatření.

(4) Mělo by se proto pozastavit uplatňování některých ustanovení nařízení (ES) č. 810/2009 ve vztahu ke guinejským státním příslušníkům, kteří podléhají vízové

[8] Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj).

povinnosti podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806[9]. Cílem je přimět guinejské orgány k přijetí kroků nezbytných ke zlepšení spolupráce v záležitostech zpětného přebírání osob.

(5) V souladu s čl. 25a odst. 5 písm. a) nařízení (ES) č. 810/2009 je vhodné stanovit pozastavení možnosti upustit od požadavků na doklady, které mají žadatelé o vízum předložit podle čl. 14 odst. 6, pozastavení obecné lhůty pro zpracování žádosti v délce patnácti kalendářních dnů podle čl. 23 odst. 1 (v důsledku čehož je rovněž vyloučeno použití pravidla umožňujícího prodloužení této lhůty pouze v jednotlivých případech na dobu nejvýše 45 dnů, což znamená, že 45 dnů se stává standardní lhůtou pro zpracování žádosti), pozastavení vydávání víz pro více vstupů podle čl. 24 odst. 2 a 2c a pozastavení dobrovolného osvobození od vízového poplatku pro držitele diplomatických a služebních pasů podle čl. 16 odst. 5 písm. b).

(6) Tímto rozhodnutím by nemělo být dotčeno uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES[10], která rozšiřuje právo volného pohybu na rodinné příslušníky doprovázející nebo následující občana Unie, nezávisle na jejich státní příslušnosti. Toto rozhodnutí by se tedy nemělo uplatnit na rodinné příslušníky občana Unie, na něhož se vztahuje směrnice 2004/38/ES, nebo státního příslušníka třetí země požívajícího práva na volný pohyb, které je rovnocenné právu občanů Unie na základě dohody mezi Unií a třetí zemí.

(7) Opatřeními stanovenými v tomto rozhodnutí by neměly být dotčeny povinnosti členských států podle mezinárodního práva, včetně závazků, které mají jako hostitelské země mezinárodních mezivládních organizací nebo mezinárodních konferencí svolaných Organizací spojených národů nebo jinými mezinárodními mezivládními organizacemi se sídlem v členských státech. Pozastavení by se tudíž nemělo vztahovat na guinejské státní příslušníky žádající o vízum, jestliže je to nezbytné k tomu, aby členské státy splnily své povinnosti jakožto hostitelské země těchto organizací nebo konferencí.

(8) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto rozhodnutí Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(9) Toto rozhodnutí rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES[11]; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

---

9 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806 ze dne 14. listopadu 2018, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (kodifikované znění) (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

10 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků se volně pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj).

11 Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

(10) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis*ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[12], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES[13].

(11) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[14], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES[15].

(12) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[16], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU[17].

(13) Pokud jde o Kypr, představuje toto rozhodnutí akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Toto rozhodnutí se použije na státní příslušníky Guiney, kteří podléhají vízové povinnosti podle nařízení (EU) 2018/1806.

2. Toto rozhodnutí se nepoužije na státní příslušníky Guiney, kteří jsou od vízové povinnosti osvobozeni podle článku 4 nebo článku 6 nařízení (EU) 2018/1806.

3. Toto rozhodnutí se nepoužije na státní příslušníky Guiney žádající o vízum, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něhož se vztahuje směrnice 2004/38/ES, nebo státního příslušníka třetí země požívajícího práva na volný pohyb, které je rovnocenné právu občanů Unie na základě dohody mezi Unií a třetí zemí.

---

12 Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

13 Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

14 Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

15 Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1). http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

16 Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

17 Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19). http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

4. Tímto rozhodnutím nejsou dotčeny případy, kdy je členský stát vázán povinností podle mezinárodního práva, zejména:

   a) jako hostitelská země mezinárodní mezivládní organizace;

   b) jako hostitelská země mezinárodní konference svolané Organizací spojených národů nebo jinými mezinárodními mezivládními organizacemi, které mají sídlo v členském státě, nebo pod záštitou uvedených organizací;

   c) podle mnohostranné dohody o výsadách a imunitách;

   d) na základě Smlouvy o smíru z roku 1929 (Lateránský pakt) uzavřené mezi Svatým stolcem (Vatikánským městským státem) a Itálií, v platném znění.

Článek 2

Dočasně se pozastavuje uplatňování těchto ustanovení nařízení (ES) č. 810/2009:

a) čl. 14 odst. 6;

b) čl. 16 odst. 5 písm. b);

c) čl. 23 odst. 1;

d) čl. 24 odst. 2 a 2c.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Belgickému království, Bulharské republice, České republice, Spolkové republice Německo, Estonské republice, Řecké republice, Španělskému království, Francouzské republice, Chorvatské republice, Italské republice, Kyperské republice, Lotyšské republice, Litevské republice, Lucemburskému velkovévodství, Maďarsku, Republice Malta, Nizozemskému království, Rakouské republice, Polské republice, Portugalské republice, Rumunsku, Republice Slovinsko, Slovenské republice, Finské republice a Švédskému království.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně